

nytt från FSS

FÖRENINGEN
SVERIGES
SOCIALCHEFER

Red: Arne Borg

Föreningen Sveriges Socialchefer (FSS) har beretts tillfälle att avge yttrande över skriften "Barn med behov av särskilt stöd enligt § 6 barnomsorgslagen". FSS har anfört följande.

Barnomsorgslagens § 6 uttrycker en stark tilltro till barnomsorgens möjligheter att lösa alla de problem som barn av olika anledningar kan ha. Det har emellertid visat sig vara svårt att tolka barnomsorgslagens § 6 och den har väckt diskussion bland personal, föräldrar och förtröendevalda. Inte minst har frågeställningen gällt vilka barn som avses och om det över huvud taget gäller en avgränsad grupp barn.

FSS delar de synpunkter som framförs i promemorian att förutom svårigheten att definiera gruppen och avgränsa problemen, är det uppenbart att begreppet rymmer en utstötningsproblematik som förbisågs av barnstugeutredningen. Denna är paradoxal med tanke på att avsikten givetvis var den motsatta.

FSS delar också uppfattningen att genom att barn med särskilda behov etableras som ett begrepp kan de utstötningsmekanismer som finns inom förskolan liksom i övriga samhället, accentueras och legitimeras. Dessa attityder behöver inte bestå i negativt avståndstagande, utan kan också ha karaktären av ett slags vårdtänkande, barnet har en brist som kräver särskild behandling.

FSS delar således de slutsatser som framförs, att det i dagens läge inte längre är vare sig möjligt eller önskvärt att använda begreppet "barn med särskilt behov" eller "barn med behov av särskilt stöd" för att definiera någon speciell grupp barn. Därmed är ej sagt att det inte finns anledning ta fasta på den problematik som begreppet speglar. I osedvanligt hög grad har diskussionen om barn med behov av särskilt stöd kommit att ringa in och förtydliga främst förskolans problem i dag, samt aktualisera frågan om vad vi vill åstadkomma med barnomsorgen.

Enligt FSS:s uppfattning bör mot denna bakgrund socialstyrelsen aktualisera frågan om inte § 6 barnomsorgslagen skall utgå ur lagtexten.

I nyss nämnda paragraf slås dessutom fast en förtursrättighet för vissa ej klart definierade barn. FSS delar uppfattningen att det förefaller som om förtursrättigheten i stället för att bli ett solidaritetsuttryck, för att platserna skall tilldelas dem som bäst behöver dem, lätt kan leda till en negativ förhandsinställning till de barn som ges denna rättigheten. Föreningen nödgas därför instämma i påståendet att något oantastligt och rättvist system för vilka barn som skall få platserna i barnomsorgen finns inte. Rättvisemålet måste i stället vara full behovstäckning.

FSS anser att promemorian genomsyras av en fin grundton och har ej heller några erinringar mot vad som anförs om invandrarbarns behov av bland annat hemspråksträning. Skriften bör således snarast kunna redovisas i serien socialstyrelsen anser.

Avslutningsvis vill FSS göra ett marginellt påpekande. På sidan 8 sägs att det är angeläget att förskolläraryrkets karaktär klagörs och profileras. Inom förskoleverksamheten arbetar ej enbart förskollärare utan även andra yrkesgrupper framförallt barnskötare. Även problem från dessa yrkesgrupper måste beaktas.

aktuellt FRÅN SVENSK SOCIALMEDICINSK FÖRENING

Red: Urban Janlert

Professuren i Umeå

Föreningen har deltagit i överläggningar som rör återbesättandet av professuren i socialmedicin vid Umeå universitet. Från såväl fakultetsnämndens som förvaltningsutskottets sida i Umeå har man föreslagit att tjänsten skall ändras till en professur i epidemiologi, utan sjukvårdsanknytning. I en skrivelse till UHÅ har föreningen argumenterat för och kraftigt understrukit vikten av att befattningen bibehålls som en professur i socialmedicin (men med inriktning mot epidemiologi) och att den kliniska anknytningen står kvar. UHÅ:s planeringsberedning har nu också uttalat sig för en fortsatt professur i socialmedicin, men med profilering åt epidemiologi. Man säger att man helst skulle se att professuren i socialmedicin, särskilt epidemiologi, också kunde förenas med läkartjänst och man utgår från att verksamheten kommer att ha en klinisk prägel. Man beklagar att Västerbottens läns landsting inte velat knyta befattningen till en läkartjänst och menar att en sådan konstruktion skulle leda till icke bedömbara konsekvenser när det gäller läkarutbildningsavtalet.

Sammanfattningsvis kan man konstatera att föreningen fått stöd för sina synpunkter hos UHÅ och att det finns möjligheter att i fortsatta förhandlingar driva frågan om en